

Startpagina > ... > [Gerechtelijke Stappen](#) > [Waar En Hoe](#) > [Van Welk Land Is de Wetgeving Van Toepassing?](#) Malta

Van welk land is de wetgeving van toepassing?

Inhoud aangereikt door

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Bronnen van geldend recht

1.1 Regels van nationaal recht

De nationale wetten zijn geschreven recht. Deze kunnen worden geraadpleegd op de [website](#) Laws of Malta. Aangezien Malta in 2004 is toegetreden tot de Europese Unie omvat het Maltese recht ook wet- en regelgeving van de Unie die rechtstreeks van toepassing is of is omgezet in Maltese wetten en over het algemeen voorrang heeft op de nationale wetgeving.

Hoewel het beginsel van precedentwerking niet in de Maltese wetgeving is verankerd en in Malta geen dwingende toepassing kent, houden de nationale rechtbanken over het algemeen wel rekening met eerdere rechterlijke uitspraken, met name met de beslissingen van het Gerechtshof en het Constitutioneel Hof (beide hooggerechtshoven in Malta).

1.2 Geldende multilaterale verdragen

- Verdrag van 5 oktober 1961 tot afschaffing van het vereiste van legalisatie van buitenlandse openbare akten
- Verdrag van 15 november 1965 inzake de betekening en de kennisgeving in het buitenland van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke en in handelszaken
- Verdrag van 18 maart 1970 inzake de verkrijging van bewijs in het buitenland in burgerlijke en in handelszaken
- Verdrag van 25 oktober 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen
- Verdrag van 25 oktober 1980 inzake de toegang tot de rechter in internationale gevallen
- Verdrag van 1 juli 1985 inzake het recht dat toepasselijk is op trusts en inzake de erkenning van trusts
- Verdrag van 25 januari 1988 inzake wederzijdse administratieve bijstand in belastingzaken
- Verdrag van 16 januari 1992 inzake de bescherming van het archeologisch erfgoed
- Verdrag van 29 mei 1993 inzake de bescherming van kinderen en de samenwerking op het gebied van de interlandelijke adoptie
- Verdrag van 19 oktober 1996 inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen
- Verdrag van Rome van 1980 inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst
- Verdrag van 30 juni 2005 inzake bedingen van forumkeuze
- Verdrag van 23 november 2007 inzake de internationale inning van levensonderhoud voor kinderen en andere familieleden
- Protocol van 23 november 2007 inzake het recht dat van toepassing is op onderhoudsverplichtingen

Malta heeft ook een aantal verdragen van de Verenigde Naties geratificeerd – de stand van de ratificatie kan [hier](#) worden geraadpleegd.

1.3 De belangrijkste bilaterale verdragen

Malta is geen partij bij bilaterale verdragen die bepalingen betreffende het toepasselijke recht bevatten.

2 Toepassing van de conflictregels

2.1 Ambtshalve toepassing van de conflictregels

Conflictregels mogen niet amtsshalve door de rechter worden toegepast; deze regels zijn slechts van toepassing wanneer ten minste een van de procespartijen aanvoert dat er sprake is van een wetsconflict. De partij die een beroep doet op dit middel dient aan de rechtbank voldoende bewijs te verstrekken van de inhoud van het vreemde recht. Bij gebreke van een dergelijk middel of van voldoende bewijs, dienen de nationale rechtbanken uitspraak te doen conform het Maltese recht.

2.2 Renvoi (herverwijzing, verderverwijzing)

Het standpunt van Malta ten aanzien van de toepassing van de doctrine van renvoi is onduidelijk. Aangezien de gecodificeerde regels over de keuze van het toepasselijke recht beperkt zijn, moeten rechters vaak niet-gecodificeerde regels van internationaal privaatrecht toepassen wanneer zij nagaan welk recht op een bepaald geval van toepassing is. In feite hebben de Maltese rechtbanken zich altijd op het standpunt gesteld dat zij, wanneer er geen rechtsvoorschriften inzake het internationaal privaatrecht voorhanden zijn, de beginselen van het Engelse common law-systeem moeten toepassen. Bijgevolg nemen de Maltese rechtbanken de Engelse praktijk inzake renvoi over. Als gevolg hiervan wordt renvoi met betrekking tot wettelijke aansprakelijkheid, verzekeringen en contracten afgewezen. Renvoi wordt echter wel toegepast met betrekking tot de geldigheid van testamenten, vorderingen betreffende buitenlandse onroerende zaken en familierechtelijke zaken.

2.3 Wijziging aanknopingspunt

De oplossing voor deze kwestie is te vinden in elk afzonderlijke regel betreffende de keuze van het toepasselijke recht aangezien daarin is voorgeschreven welk tijdstip bepalend is voor het vaststellen van het aanknopingspunt.

2.4 Niet-toepassing van conflictregels in uitzonderingsgevallen

De Maltese rechtbanken kunnen weigeren vreemd recht toe te passen wanneer dat strijdig is met de nationale openbare orde en wanneer dat recht kan worden aangemerkt als buitenlandse belastingwetgeving of strafwetgeving.

2.5 Vaststelling van de inhoud van buitenlands recht

Het middel dat steunt op vreemd recht moet worden aangetoond als feit en niet als recht. De Maltese rechtbanken zijn bevoegd de nationale wetgeving te interpreteren, maar het is hen niet toegestaan de inhoud van het vreemde recht zelf te interpreteren. Om het vreemde recht te kunnen begrijpen, stelt de rechtbank een deskundige aan die gespecialiseerd is in het vreemde rechtstelsel. De procespartijen kunnen als onderdeel van hun bewijsstukken eveneens rapporten van verschillende deskundigen overleggen.

De bewijslast ligt bij de partij die het middel aanvoert.

3 De conflictregels

3.1 Contractuele verbintenissen en rechtshandelingen

In zaken betreffende verbintenissen uit overeenkomst in niet-EU-lidstaten is het Verdrag van Rome van 1980 van toepassing op grond van de wet betreffende het Verdrag van Rome inzake verbintenissen uit overeenkomst (Ratificatie) (hoofdstuk 482 van de Wetten van Malta). Aan de andere kant worden verbintenissen uit overeenkomst in EU-lidstaten beheerst door de Rome I-verordening (Verordening (EG) nr. 593/2008 inzake het

recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomsten).

3.2 Niet-contractuele verbintenissen

De conflictregels betreffende niet-contractuele verbintenissen worden beheerst door Verordening (EG) nr. 864/2007 betreffende het recht dat van toepassing is op niet-contractuele verbintenissen (Rome II-verordening).

3.3 De burgerlijke staat van personen (naam, woonplaats, handelingsbekwaamheid)

De Maltese nationaliteit wordt verkregen bij de geboorte wanneer de vader of de moeder Maltees onderdaan is.

Anders dan bij de nationaliteit, kan een persoon, zodra hij meerderjarig wordt, zijn gewone verblijfplaats vrij kiezen. De gewone verblijfplaats wordt toegekend overeenkomstig de plaats waar de betrokken persoon verblijft en conform zijn intentie om voor onbepaalde tijd of permanent in dat rechtsgebied te verblijven.

De bekwaamheid om bijzondere verbintenissen aan te gaan, zoals het sluiten van een huwelijk, het sluiten van een overeenkomst, het starten van een handelsactiviteit, het opmaken van een testament enz., wordt vastgesteld volgens bijzondere regels op dat gebied.

3.4 Afstamming en adoptie

3.4.1 Afstamming

De verantwoordelijkheid van een ouder jegens zijn kind is geregeld in het Maltees burgerlijk wetboek. Het ouderlijk gezag eindigt echter van rechtswege wanneer het kind de leeftijd van 18 jaar bereikt. De bevoegdheid van de Maltese rechtbanken wordt bepaald conform Verordening (EG) nr. 2201/2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid (Brussel II bis-verordening). Dit thema is nader uitgewerkt onder de [desbetreffende rubriek](#).

3.4.2 Adoptie

Ook adoptie wordt geregeld in het Maltees burgerlijk wetboek, dat door de nationale rechtbanken wordt toegepast in alle zaken die onder hun bevoegdheid vallen. Buitenlandse adopties worden erkend op grond van de Maltese wet volgens de bepalingen van het Verdrag inzake de bescherming van kinderen en de samenwerking op het gebied van de interlandelijke adoptie.

3.5 Huwelijk, ongehuwd samenwonen en geregistreerd partnerschap, echtscheiding, scheiding van tafel en bed, onderhoudsverplichtingen

3.5.1 Huwelijk

De formele geldigheid van het huwelijk wordt beheerst door het recht van het land waar het huwelijk is voltrokken. In Malta zijn de vormvereisten van het huwelijk vastgesteld in hoofdstuk 255 van de Wetten van Malta (de [Huwelijkswet](#)). Deze wet regelt met name de huwelijksbeletselen. Een daarvan is het huwelijk dat tussen twee personen is gesloten, waarbij een van de partijen jonger is dan zestien jaar. Een dergelijk huwelijk zal ongeldig worden verklaard.

In Malta wordt het toepasselijke recht bepaald aan de hand van de woonplaats van de echtgenoten.

3.5.2 Ongehuwd samenwonen en geregistreerd partnerschap

Samenlevingsvormen worden geregeld in hoofdstuk 530 van de Maltese wetten (Civil Union Act), dat vervolgens verwijst naar hoofdstuk 255. Dat betekent dat in het geval van geregistreerde partnerschappen moet worden voldaan aan de vormvereisten en voorwaarden als bedoeld in hoofdstuk 255.

3.5.3 Echtscheiding en scheiding van tafel en bed

Een Maltese rechtbank is alleen bevoegd op het gebied van echtscheidingen conform Verordening (EG) nr. 2201/2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid. Dit thema is nader uitgewerkt onder de [desbetreffende rubriek](#).

3.5.4 Onderhoudsverplichtingen

Malta is gebonden aan Verordening (EG) nr. 4/2009 van de Raad betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen, en de samenwerking op het gebied van onderhoudsverplichtingen. Dit thema is nader uitgewerkt onder de [desbetreffende rubriek](#).

3.6 Huwelijksvermogensrecht

Het toepasselijke recht in Malta is het recht van het land waar de echtelijke woning is gelegen (lex situs). In artikel 1316 van het burgerlijk wetboek is bepaald dat voor ieder huwelijk dat in Malta wordt gesloten de gemeenschap van aanwinsten geldt. Bovendien geldt voor een huwelijk dat buiten Malta is voltrokken en waarbij de echtgenoten zich later in Malta vestigen, dat de gemeenschap van aanwinsten ontstaat zodra zij hun verblijfplaats op het Maltese grondgebied vestigen, tenzij zij in een voorafgaande overeenkomst de toepassing van dit stelsel hebben uitgesloten.

3.7 Erfrecht

Ten aanzien van testamenten en erfopvolging passen de Maltese rechtbanken systematisch de common law toe. Dat betekent dat in het geval van erfopvolging bij versterf (er is geen testament) het recht van de woonplaats van de erflater (*de cuius*) op het tijdstip van het overlijden van toepassing is op roerende zaken. Onroerende zaken worden beheerd door het recht van het rechtsgebied waarin de betrokken zaken zijn gelegen. In het geval van een testament, wordt de bekwaamheid van een testateur om een testament op te maken bepaald door het recht van zijn woonplaats op de datum van het opmaken van het testament. Een legataris kan roerende zaken in ontvangst nemen indien hij daarvoor bekwaam is krachtens het recht van zijn eigen woonplaats of het recht van de woonplaats van de testateur. Bovendien is een testament formeel geldig wanneer het voldoet aan de voorschriften van een van de volgende rechtsstelsels: het recht van de plaats waar het testament wordt uitgevoerd (over het algemeen het land waar het testament is ondertekend in aanwezigheid van getuigen) op het tijdstip van de uitvoering; het recht van de woonplaats, de gewone verblijfplaats of de nationaliteit van de testateur op het tijdstip van uitvoering van het testament; het recht van de woonplaats, de gewone verblijfplaats of de nationaliteit van de testateur op het tijdstip van het overlijden. Een testament is eveneens formeel geldig voor het overdragen van onroerende zaken wanneer het voldoet aan het recht van het rechtsgebied waarin de zaken zijn gelegen.

3.8 Goederenrecht

3.9 Insolventie

Malta is gebonden aan de gewijzigde Verordening (EG) nr. 1346/2000 betreffende insolventieprocedures. In deze verordening zijn voornamelijk regels vastgelegd voor procedures waarbij de schuldenaar het beheer en de beschikking over zijn vermogen geheel of gedeeltelijk verliest en voor de aanwijzing van een curator wanneer het centrum van de belangrijkste belangen van de schuldenaar op het grondgebied van een EU-lidstaat is gelegen. In gevallen die niet onder Verordening (EG) nr. 1346/2000 vallen, is het Maltese recht van toepassing wanneer de Maltese rechtbank bevoegd is, meer bepaald wanneer de onderneming in Malta is geregistreerd.

■ Laatste update: 11/04/2018

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.